

Miejsca warte zwiedzania w diecezji legnickiej

Pielgrzymując po diecezji legnickiej warto odwiedzić miejsca związane z naszą wiarą, historią i tradycją.

Katedra Legnicka

Pierwsza wzmianka o kościele św. Piotra Apostoła, jako pierwszego z trzech kościołów legnickich, pochodzi z 1192 roku. Obecnie świątynia kryje wiele wspaniałych dzieł, wśród których najcenniejszym jest pentaptyk przedstawiający sceny religijne - jedyny gotycki zabytek malarstwa. Katedra kryje też potężny barokowy ołtarz główny z 1769 roku, XVI-wieczną, renesansową ambonę kamienną, XIII-wieczną romańską chrzcielnicę z brązu w kształcie kielicha mszalnego, posągi Apostołów, liczne epitafia.

W jednej z kościelnych kaplic znajduje się sarkofag zmarłego w XIV w. księcia legnickiego Waclawa I oraz jego żony Anny Cieszyńskiej. W świątyni znajdują się także bogate zdobienia rzeźbiarskie i cenne obrazy. Na zewnątrz budowli zachowały się cenne kamienne portale, w tym dwa z XV wieku. Wspaniała katedra w Legnicy powstała w XIV wieku, a obecny neogotycki wygląd uzyskała po przebudowie pod koniec XIX wieku. W 1992 roku Jan Paweł II ustanowił legnicką świątynię katedrą. W 2003 roku przeprowadzono renowację, po której kościół odzyskał dawny blask.

(<https://www.katedra.legnica.pl/historia-katedry/>)

Kościół św. Jana Chrzciciela w Legnicy

Początki kościoła sięgają czasów księcia Kazimierza Odnowiciela. W 1284 należał on już do franciszkanów. W 1294 rozpoczęła się budowa świątyni murowanej z fundacji księcia Henryka V Brzuchatego, a także mieszczan legnickich.

W 1522 świątynię zagarnęli protestanci. Od 1548 był kościołem grzebalnym (dworskim) i przeniesiono tutaj zwłoki i nagrobki książąt z innych, burzonych w XVI wieku kościołów legnickich. Od 1566 był kościołem kalwińskim, gdyż wyznanie to przyjęli ostatni śląscy Piastowie. W latach 1677-1679 prezbiterium kościoła zostało przebudowane na mauzoleum rodzinne przez księżną Ludwikę,

matkę ostatniego Piasta śląskiego, Jerzego Wilhelma. W czasie kontrreformacji obiekt przekazano zakonowi jezuitów, którzy w latach 1700-1706 wzniesli od zachodu swoje kolegium. W 1714 zburzono stary kościół, ponieważ był w złym stanie technicznym. Zachowano tylko prezbiterium z mauzoleum Piastów. Obecna świątynia została zbudowana w latach 1714-1727 w miejscu starego kościoła.

W 1947 przekazany został, wraz z przyległymi budynkami klasztorными, zakonowi franciszkanów, który usunął uszkodzenia wojenne. W 1966 uległ uszkodzeniu na skutek pożaru, m.in. spłonął hełm wieży zachodniej (odbudowano go w 1978). W latach 60. i 70. XX wieku był gruntownie wyremontowany. W 1969 od strony zachodniej dobudowano większą zakrystię, a w 1979 odnowiono wnętrze. W latach 1981-1982 odnowiono elewację i pokryto dach blachą miedzianą.

(<https://legnica.franciszkanie.pl/>)

Kościół św. Jacka w Legnicy

Kościół został poświęcony w 1908 roku jako świątynia ewangelicka. Wzniesiono go w stylu neogotyckim, na planie krzyża łacińskiego według projektu architekta Friedricha Hossfelda. Powstał w miejscu dawnego kościoła i klasztoru kartuzów. Po zdobyciu miasta w 1945 Armia Czerwona urządziła w świątyni stajnię. Później, po remontach, służył jako miejsce skupienia, aż w końcu w 1972 został kościołem parafialnym nowo utworzonej parafii św. Jacka w Legnicy. W 2002 został ogłoszony lokalnym sanktuarium św. Jacka w diecezji legnickiej.

25 grudnia 2013 miało miejsce zdarzenie o znamionach cudu eucharystycznego, które zostało ogłoszone 10 kwietnia 2016 roku. Uroczyste oddanie Relikwii Ciała Pańskiego do publicznego kultu odbyło się 2 lipca 2016 roku.

(https://pl.wikipedia.org/wiki/Ko%C5%9Bci%3%B3%C5%82_%C5%9Bw._Jacka_w_Legnicy,

<https://www.jacek-legnica-sanktuarium.pl/info/pl>)

Legnickie Pole - pobenedyktynski zespół klasztorny

Jest to miejsce kultywujące pamięć o ważnej średniowiecznej bitwie - starciu wojsk księcia Henryka II Pobożnego z armią mongolską w 1241 roku. Mimo że bitwa pod Legnicą przyniosła klęskę sił chrześcijańskich, śmierć Henryka Pobożnego utrwalona została w zbiorowej pamięci jako symboliczne powstrzymanie inwazji mongolskiej w Europie. Ufundowanie przez matkę księcia, św. Jadwigę Śląską, kościoła i klasztoru benedyktynów - według przekazów w miejscu odnalezienia na pobojowisku jego zbezczeszczonych zwłok - stało się materialnym przejawem tej tradycji.

Istniejący obecnie zespół zabudowań, wyróżniający się imponującą formą architektoniczną, powstał w XVIII wieku.

Dobrze zachowany zespół sakralny w Legnickim Polu, włącznie z wcześniejszym kościołem Świętej Trójcy, przykościelnym cmentarzem oraz barokowym ogrodem klasztornym, pomimo przekształceń i zmiany funkcji tworzy spójną, harmonijną całość. Stanowi on wybitny pod względem wartości artystycznych pomnik chwały obrońców wiary poległych w bitwie pod Legnicą. Na początku XVIII wieku dobra te ponownie weszły w posiadanie benedyktynów. Przybyli oni w 1703 roku z Broumowa, pod wodzą opata Othmara Zinke, z zamiarem stworzenia silnego ośrodka kontrreformacji w zdominowanym przez ewangelików regionie. Budowa nowego kościoła, który miał stać się pomnikiem chwały obrońców wiary poległych pod Legnicą, rozpoczęła się w 1719 roku. Wkrótce zaczęto także budowę klasztoru. W 1738 roku odbyła się konsekracja całego zespołu, któremu nadano wezwanie Krzyża Świętego i św. Jadwigi.

W czasie II wojny światowej mieścił się tu Oflag VIII f. Od 1961 roku klasztor i zabudowania szkoły kadetów są siedzibą Domu Pomocy Społecznej. Dawny kościół klasztorny pełni funkcję diecezjalnego sanktuarium św. Jadwigi Śląskiej, a w kościele Świętej Trójcy czynne jest Muzeum Bitwy Legnickiej.

(<https://zabytek.pl/pl/obiekty/legnickie-pole-legnickie-pole-pobenedyktynski-zespol-klasztorny>)

Bazylika Kolegiacka Wniebowzięcia NMP w Krzeszowie

Jest to największa barokowa świątynia na Śląsku. Zbudowana w latach 1728-1753. Główne Sanktuarium Maryjne Diecezji Legnickiej. Jego powstanie łączy się w sposób ścisły z rodziną Piastów Śląskich. Dzięki zabiegom księżnej Anny powstaje w Krzeszowie najpierw niewielki klasztor Benedyktynów, a później, w czasach największego rozwoju prężne i jedno z największych opactw cysterskich w Europie. Bazylika zachwyca swoim bogactwem i wystrojem oraz niesamowitym

połączeniem architektury, rzeźby i malarstwa. Najcenniejszy obraz to niewielka ikona Matki Bożej Łaskawej datowany na XIII stulecie – najstarszy wizerunek Matki Boskiej w Polsce i jeden z pięciu najstarszych w Europie. Matka Boża Łaskawa z krzeszowskiego sanktuarium zwana jest także Królową Sudetów. Bazylika w Krzeszowie to niepodważalnie najpiękniejszy barokowy obiekt na Dolnym Śląsku. Nie bez powodu zwykło się ją określać mianem Europejskiej Perły Baroku, bowiem w swoim kunszcie nie ustępuje na krok najwspanialszym przykładom epoki na kontynencie.

(<https://zabytek.pl/pl/obiekty/legnickie-pole-legnickie-pole-pobenedyktynski-zespol-klasztorny>)

Kościół Pokoju w Jaworze

Drewniany kościół ewangelicki o konstrukcji szachulcowej, jest zabytkowym budynkiem sakralnym wybudowanym na mocy porozumień pokoju westfalskiego zawartego w 1648 i kończącego wojnę trzydziestoletnią.

Został wybudowany w latach 1654–1655 według projektu Albrechta von Säbisch'a z zastosowaniem konstrukcji ryglowej. Budowla powstała z materiałów nietrwałych: drewna, słomy i gliny. Na uwagę zasługuje barokowe wyposażenie wnętrza: ołtarz, ambona i chrzcielnica. Obiekt wyróżnia się na tle historii sztuki europejskiej II

połowy XVII w. ze względu na swą unikatowość i wysokie walory artystyczne. Jest jednym z trzech tzw. Kościołów Pokoju wybudowanych po wojnie trzydziestoletniej i jednym z dwóch zachowanych do dziś (drugi w Świdnicy). Kościół z racji dużego znaczenia dla kultury i dziedzictwa ludzkości, wpisano na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO.

(<http://kosciolpokojujawor.pl/>)